

World Winner 2015

En verdensudstilling er en fantastisk oplevelse - stemningen, de flotte pynkede bure, møde med opdrættere fra alverdens lande, den overvældende nationalitetsfølelse, ja jeg kunne blive ved - jeg har udstillet i 20 år, og alle gangene, jeg har været med, har været en stor oplevelse. Alligevel har jeg kun været af sted 5 gange. Enten fordi jeg ikke syntes, mine katte har været gode nok, eller fordi udstillingerne har ligget lidt for langt væk. I år var der dog ingen tvivl om, at jeg skulle af sted - både fordi udstillingen var placeret i Malmø, og fordi jeg i år rent faktisk havde nogle katte, som jeg syntes var gode nok til at tage med.

Så forberedelserne var startet tidligt - allerede i april måned havde Pernille (Manhunter's katteri) og jeg booket hotel, så vi var sikre på at kunne få et værelse. På det tidspunkt var det egentlig ikke endeligt bestemt, hvilke katte vi ville have med, og nogle skulle jo også lige kvalificeres først.

I slutningen af januar havde jeg fået et kuld med 3 skønne killinger - den ene af dem - en tortieticked pige - havde skilt sig ud lige fra start, og jeg havde ret hurtigt besluttet at hun måtte blive boende hos os. Hun havde så mange fine kvaliteter, at jeg døbte hende "Pilot's Once in a Lifetime". I daglig tale hedder hun - med referencen til hendes pelsmønster selvfølgelig - bare "Ticky".

Da Ticky var gammel nok til at komme med på udstilling, var der heldigvis andre end mig, der kunne se hendes kvaliteter, og hun hjembragte det ene BIS efter det andet. Weekendens inden World Show opnåede hun da også at blive Junior Winner.

Det var en selvfølge, at Ticky skulle med på WS, men også hendes mor Lessie (IC Manhunter's Less is More, JW) og hendes oldemor Butsy (EC PR Santuzzan Madame Butterfly) skulle med på turen. Butsy kom mest med, fordi hun manglede et udenlandscertifikat, men Lessie har klaret sig pænt på udstillinger herhjemme, så hun skulle selvfølgelig også med. Pernille og jeg havde planlagt at medbringe så meget som muligt selv af mad og drikkevarer, så vi var pakket godt op i bilen med

Netop nomineret

køletasker mv., men det kan egentlig anbefales - det var så nemt og hyggeligt at spise på hotelværelset, og vi havde også mad nok med til at kunne tage med til hallen. For yderligere at spare lidt penge havde Pernille og jeg besluttet at dele hotelværelse. Pernille havde Lessie's bror, Manhunter's For Ladies Only med, og han blev installeret på badeværelset,

mens mine 3 piger fik lov at være på værelset med os. Især Butsy syntes, det var en fest og holdt os vågne det halve af fredag nat ved at hoppe fra den ene til den anden. Vi var i forvejen ankommet lidt sent fredag aften og kommet sent i seng, så vi var lidt trætte, men alligevel glade og spændte, da vi mødte op på udstillingen lørdag morgen.

Ankomst til hallen lørdag morgen

Vi blev mødt af en lang kø foran indgangen, men dyrlægekontrol og indtjek gik relativt hurtigt og nemt til trods for de mange mennesker, og vi fandt hurtigt vores bure og gik i gang med at pynte op – jeg havde syet nye rød/hvide burgardiner, så det var lidt sjovt at se dem sat op og se, at det så ud som forventet.

Vi var placeret i lande efter nationalitet, og selv om det selvfølgelig er hyggeligt at sidde sammen med andre danskere, så gjorde det også, at det var rigtigt svært at få set de kategori IV katte, der var fordelt rundt omkring i hele hallen.

Der var blevet tildelt 3 dommere til kategori IV, og jeg må indrømme, at jeg nok havde forventet lidt flere, idet der var over 150 tilmeldte kategori IV katte.

Heldigvis var de 3 dommere placeret ved siden af hinanden, så når man ellers kunne komme til for mennesker, kunne man følge lidt med i hvad der foregik ved de andre dommere også og få set nogle af de andres katte.

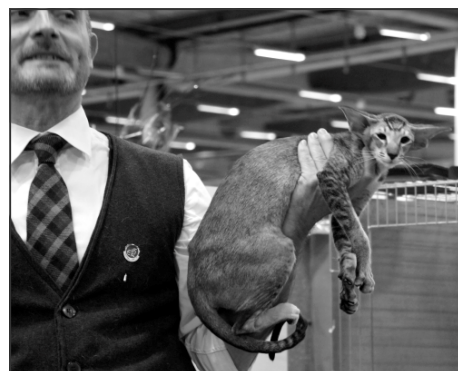
Butsy blev bedømt af Thea Friskovec og fik sit udenlandscertifikat uden problemer, men gik ikke videre – måske ikke så underligt taget i betragtning at en af konkurrenterne var en anden danskopdrættet hunkastrat, der var flere gange verdensvinder – WW'14'13'12 NW IP SC Filihankats Bella Notte, JW, DSM (der næste dag fik WW15 hæftet på sig også).

På dommerbordet hos Mantovani

Lessie og Ticky skulle begge bedømmes ved Gianfranco Mantovani, og det var ret tydeligt, at han var rigtig glad for Ticky, og stor var glæden, da hun blev det ungdyr, han valgte at nominere over de andre smukke konkurrenter.

Ved hunnerne var det en smuk rød-masket siameser fra Østrig, der blev nomineret, så Lessie fik sit certifikat og kom ikke videre, men det var helt ok, for konkurrencen var sindssygt hård.

Mantovani står her med sin nominering

3 generationer Lessie, Ticky og Butsy, i deres flotte rød/hvide danske bur

Også hos hankastraterne var konkurrencen hård, så Lessie's bror FLO fik sit certifikat og kom heller ikke videre. Til gengæld blev en anden lækker danskejet hunkastrat nomineret ved en anden dommer - PR IC Shagio-Chen Zanzibar, så der var da lidt at heppe på næste dag.

Godt trætte vendte vi hjem til hotellet, og selv om vi egentlig havde mad nok, valgte vi alligevel at gå ud og spise en bøf – og så hjem og have en god nattesøvn (lidt for få timer igen, men heldigvis gik vi over til vintertid, så der var lige en time ekstra).

Om søndagen var vi klar til endnu en dag – der kom flere venner og bekendte fra Danmark for at se scene-showet, og det var jo dejligt med lidt ekstra til at heppe på Ticky ☺

Heldigvis skulle sceneshowet for kategori IV begynde ret tidligt, for jeg må da indrømme, at mine nerver ikke blev mindre, som tiden skred frem. Jeg havde selvfølgelig tjekket hendes konkurrenter ud, og det var nogle meget flotte og typede ungdyr hun skulle op imod. Jeg var også lidt spændt på, hvordan hun ville klare at være på scenen, hvor alt jo var i større format og med mere larm og flag og flere publikummer, end hun var vant til. Endelig blev det tid til, at ungdyrene kom på, og Jeg kunne godt fornemme, at hun måske ikke var helt tryk, men hun havde en super steward og klarede det så fint.....mens jeg sad nede på bænken og var et nervevrag.

Dommerne kiggede på kattene og endelig var det tid til at stemme – først var der 1 stemme på Ticky og 1 på en af hendes konkurrenter. Pyha – 1-1..... Tiden føltes uendelig lang, men så endelig kom den sidste dommerstemme og et stort dannebrogflag og Ticky's navn stod oppe på skærmen oppe på scenen. Ticky var blevet VERDENSVINDER !!!!

I alle de 20 år jeg har opdrættet og udstillet, må denne oplevelse siges at være den største jeg nogensinde har prøvet – man kan slet ikke forberede sig på den følelse, og jeg var da også helt rundt på gulvet og vidste ikke, om jeg skulle græde eller smile. Når jeg kigger på billederne, der er blevet taget, kan jeg se at jeg da heldigvis mest smiler. Heldigvis var både Pernille, Jørgen og Lykke (alle sammen stolte bedsteforældre til Ticky) der, og fik mig guidet op på scenen, så jeg kunne komme op og hente Ticky og modtage min præmie.

Bagefter blev jeg sendt ned til fotografering og hen til stedet, hvor jeg skulle modtage mine præmier. Og hold da op hvor svenskerne havde haft travlt med at skaffe sponsorpræ-

Om et ganske kort øjeblik udløses spændingen

mier, så jeg slæbte præmier hjem – ikke kun foder, men alt lige fra legetøj og kattehuler til kattene og armbånd og champagne og en kuffert. Jeg kan slet ikke remse det hele op her, for der var rigtig meget. Der blev også taget vinderfotos – der syntes Ticky, dog at hun havde fået nok – nu ville hun godt snart ned i buret og slappe af med sin familie – det lykkedes dog at få taget et par enkelte billeder, der var rimeligt gode.

Resten af dagen fløj af sted – og jeg modtog i stribevis af SMS'er, Messenger- og Facebookbeskeder med lykønskninger, og mange kom forbi mit bur for at hilse på og sige tillykke. Men armene måtte jo lidt ned for at holde på rattet, da vi sidst på dagen, trætte og glade skulle køre hjemad igen.

Som jeg startede artiklen med at skrive, så er et WS altid en stor oplevelse – men jeg må selvfølgelig indrømme, at det at hjembringe en World Winner gør oplevelsen helt fantastisk, så jeg er selvfølgelig glad og stolt over min søde og smukke Ticky – der nu kan titulere sig WW'15 Piltoft's Once in a Lifetime, JW OSH f 25.

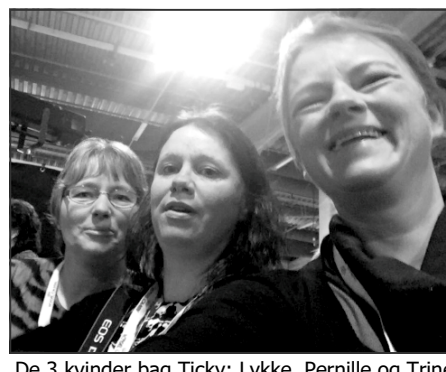
Trine Piltoft Farsø
www.piltofts.dk

Tickys mor, IC Manhunter's Less is More, JW

Tickys bror, Manhunter's For Ladies Only

De 3 kvinder bag Ticky; Lykke, Pernille og Trine